

Griffienummer :
Parketnummer : 66.97.429-97
Repertoriumnummer : 1398
Vonnisdatum : 3 juni 2003

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

geboren
technisch regent,
wonende te

VERDACHT VAN TE :

Als (mede)eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft
toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde
, eigendom van : , geboren te
technisch regent, wonende te
;

*ingevolge akte van schenking van de naakte eigendom op 16.10.1976 door notaris
te , waarbij de volle eigendom bekomen is door het
overlijden op 04.05.1991 van de vruchtgebruikster;*

Van 18 oktober 1994 tot datum der dagvaarding, een overdekking en inrichting van een open ruimte achter de winkel, van ca. 100 m², fungerend als magazijn, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, in stand te hebben gehouden.

VERBETERING:

Verdacht van te :
vanaf 18 oktober 1994 tot 21 december 2001 (bevel tot dagvaarding), een wederrechtelijke opgerichte constructie in stand te hebben gehouden, nl. een overdekking en inrichting van een open ruimte achter de winkel, fungerend als magazijn.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - *thans de stedenbouwkundige inspecteur* - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - *nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening*

VERBETERING:

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - *thans de stedenbouwkundige inspecteur* - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - *nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening*

- de plaats te herstellen in de vorige toestand; namelijk van het instandgehouden magazijn,
en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 9.000 BEF., *thans gelezen als 223,10 euro*, per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

VERBETERING:

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Nederl. nr.

Vermeld in de rand van de overschrijvingen, gedaan op het ' Hypotheekkantoor te
op 15.11.1976

op 18.02.1994

, 11.01.2002 - Kosten: 65,09 euro - De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. , advocaat te

, vertegenwoordigt

beklaagde, die ter zitting niet verscheen.

*** *** ***

De dagvaarding dient als volgt te worden verbeterd een aangevuld:

Verdacht van te :

vanaf 18 oktober 1994 tot 21 december 2001 (bevel tot dagvaarding), een wederrechtelijke opgerichte constructie in stand te hebben gehouden, nl. een overdekking en inrichting van een open ruimte achter de winkel, fungerend als magazijn.

Stelt vast dat er in de dagvaarding twee materiële vergissingen gebeurden, namelijk:

...van het Decreet van 18.10.1999... dient verbeterd te worden als:

...van het Decreet van 18.05.1999... .

en:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2,99,146,147,149,153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagde bestaat erin dat hij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een constructie van ongeveer 100 m² heeft in stand gehouden; deze constructie bestaat uit een overdekking en inrichting van een open ruimte achter de winkel en wordt gebruikt als magazijn.

Deze feiten vormen een voortdurend misdrijf waarvan de verjaring pas begint te lopen als de delictuele toestand ophoudt of vanaf het laatst strafbare feit, te weten 21 december 2001, datum van bevel tot dagvaarden (zie arrest Hof van Beroep Antwerpen, 10de kamer, 1 februari 2000,

3.

Beklaagde is de naakte eigenaar van een onroerend goed gelegen te
, kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een bij ministerieel besluit van 4 december 1997 goedgekeurd verruimd bijzonder plan van aanleg ' '.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 30 juli 1994 werd de regularisatie van de uitbreiding van de winkel geweigerd.

Bij een in kracht van gewijsde getreden vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt van 18 oktober 1994 werd de toenmalige huurder veroordeeld voor het kwetsieus bouwmisdrijf; bij hetzelfde vonnis werd de afbraak van de wederrechtelijke constructie bevolen.

Op 1 november 1999 werd het pand opnieuw verhuurd; de wederrechtelijke constructie werd niet afgebroken.

4.

Beklaagde heeft zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een constructie in stand gehouden.

Deze constructie van ongeveer 100 m² is een overdekking van een voorheen open ruimte achter de winkel en is ingedeeld in drie ruimten en werd opgericht met stalen I-profielen in metselwerk met een dakbedekking in stalen profielplaten.

Beklaagde besluit tot zijn vrijspraak, voorhoudende dat hij wederrechtelijke constructie zonder zijn toelating werd opgericht.

Dit argument is niet gegrond, rekening houdend met de vaststelling dat beklagde van de bouwwerken op de hoogte was en er derhalve een einde aan dienen te stellen.

Beklaagde verwijt de overheid geen initiatief te hebben genomen ivm. de afbraak van deze constructie, alhoewel aan de overheid hiervoor een toelating werd verleend; ook dit argument is niet gegrond.

De regelgeving voorziet uitdrukkelijk dat niemand een gebouw mag optrekken of in stand houden zonder een stedenbouwkundige vergunning.

Nu de overheid niet overgaat tot de afbraak, kan beklagde daaruit niet afleiden dat deze afbraak onmogelijk is en aanleiding zal geven tot ongemakken bij de burens en nog minder dat de wederrechtelijke constructie wordt gedoogd en aanleiding geeft tot zijn vrijspraak.

5.

Beklaagde kan derhalve geen voorafgaande stedenbouwkundige vergunning voorleggen, zodat de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader omschreven en verbeterd qua tijdsbepaling, bewezen zijn.

Nu de constructie nog steeds in stand wordt gehouden, kan beklagde niet genieten van het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Rekening houdend met de aard en de ernst van deze feiten én met de vaststelling dat beklagde deze wederrechtelijke toestand gedurende jaren onverminderd in stand heeft gehouden, dient de volgende bestraffing te worden opgelegd.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44,64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 2, 99, 146, 147, 160 en 197 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000).

Wet 24.12.1993 art. 1/2

Wet 05.03.1952 art. 1

Wet 01.08.1985 art. 28 en 29 gewijzigd door Wet 24.12.1993 art. 3

KB. 18.12.1986 art. 58

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Verbetert en vult de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te

vanaf 18 oktober 1994 tot 21 december 2001 (bevel tot dagvaarding), een wederrechtelijke opgerichte constructie in stand te hebben gehouden, nl. een overdekking en inrichting van een open ruimte achter de winkel, fungerend als magazijn.

Zegt voor recht dat de materiële vergissingen die gebeurden in de dagvaarding dienen verbeterd als volgt:

- materiële vergissing: ... van het Decreet van 18.10.1999...
- verbetering: ... van het Decreet van 18.05.1999...

en:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Verklaart beklaagde schuldig aan deze feiten, zoals verbeterd en geactualiseerd qua tijdsbepaling.

De rechtbank stelt vast dat de feit gepleegd werd vóór 01.01.2002, zodat de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro geen toepassing kan vinden ten aanzien van de geldboete. Deze Wet houdt immers een strafverzwaring in. De regels van de Europese Unie, zoals vervat in de Verordening (E.G.) nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro (P.B. 19 juni 1997, L. 162) en de Verordening (E.G.) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro (P.B. 11 mei 1998, L. 139) dienen dan ook toegepast te worden: omzetting, hetzij omrekening en afronding, van bedragen uitgedrukt in een oude munteenheid in een bestaand rechtsinstrument. Immers bedragen uitgedrukt in de oude Belgische Frank blijven zonder betekenis en worden inhoudsloos.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van (450 : 40,3399), hetzij 11,16 euro, gebracht op 2.232 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschieden door de openbare partij, begroot op de som van 119,41 euro.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de complete afbraak –inclusief de vloerplaten- van het magazijn van 100 m² achter de winkel en dit binnen een periode van **DRIE MAANDEN** nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagde daarenboven tot een dwangsom van **223,10 euro** per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
3 juni 2003, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
, Griffier.